

РЕШЕНИЕ

№ 1005

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 06.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10302** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на К. Т. Б. против решение №РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022 г. на кмета на Район „В.“ – Столична община, с което е отказан достъп до обществена информация относно налични строителни книжа, свързани с промяна на предназначение на жилищна сграда-еднофамилна, едноетажна с ИД 68134.301.248.1 и имот с ИД 68134.301.248, с административен адрес: [населено място], [улица], по подадено заявление №РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022г. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че цялата информация е законово дължима, тъй като същата има характера на „обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на администрацията към район „В.“. Сочи, че информацията засяга административните действия по входиране на документи, уведомления, наличие на документи за промяна на предназначение на обект: жилищна сграда с ИД 68134.301.248.1 и имот с ИД 68134.301.248, с административен адрес [населено място]. [улица], и ще докаже нарушения от страна на администрацията. От друга страна твърди, че така формулираните въпроси в заявлението не засягат трета страна, а информация съхранявана от задължения субект, която следвало да е общодостъпна и е свързана с административните дейности в услуга на обществото. Със заявлението е

дадена възможност на административния орган, с цел спазване Закона за защита на личните данни и защита на трети лица, да направи преценка и да предостави частичен отговор, като информацията която засяга трети лица бъде заличена. На заявителя не е посочено общодостъпно място, където може да намери задължителната за администрациите форма на обявяване на инвестиционни намерения. В нарушение на чл.31, ал 4 и ал.5 ЗДОИ кметът на район „В.“ не е предоставил исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице, като в оспореният акт липсват и мотиви за наличието/липсата на надделяващ обществен интерес. Твърди се и, че не са налице основанията за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по чл. 37, ал. 1 и ал. 2 от ЗДОИ. Поради това се иска отмяна на оспореният акт и връщане на преписката за ново произнасяне, като се задължи компетентния орган да предостави достъп до търсената информация. Претендира се и присъждане на направените по делото от жалбоподателя разноски.

В съд.з., жалбоподателят К. Т. Б., лично, поддържа жалбата си.

Ответникът - кметът на Район „В.“ - Столична община, р.пр., не изпраща представител в съд.з. В съпроводителното писмо по изпращане на жалбата и преписката на съда, ответникът, чрез юриск.Б., е посочил, че оспореният административен акт е правилен и законосъобразен, постановен при стриктно спазване на разпоредбите на чл. 31, ал. 1 – ал. 4 от ЗДОИ, както и нормативно установените процедури по движение на административната преписка и уведомяване на заинтересованите лица, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено следното:

Производството пред административния орган е образувано по подадено от К. Т. Б. заявление за достъп до обществена информация с писмо вх. № РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022г., с което се иска предоставяне на информацията относно:

„1. Към днешна дата внесена ли е в районната администрация, строителна документация за одобрение, с предмет възстановяване на жилищното предназначение на жилищна сграда с административен адрес [населено място], [улица]?

2. Ако е внесена документация, към нея има ли приложено съгласие на всички собственици явяващи се възложители?

3. Район „В.“ обявило ли е инвестиционното намерение на заявителите, ако „Да“, моля посочете мястото за проверка общодостъпно за заинтересованите лица?

4. Ако е извършено обявяване, Район „В.“ уведомило ли е писмено другите

собственици на имота за инвестиционното намерение?

5. Район В. уведомен ли е за статута на собственост на сградата - условия на съсобственост?“.

З. е посочил, че желае достъпът да бъде предоставен на хартиен носител и сканиран и изпратен по електронен път, на посочения в заявлението електронен адрес. В заявлението е посочено, че личната информация, касаеща трети лица, може да бъде заличена, но не и данните, засягащи пряко обекта, за който се отнася питането.

С писма изх. №РВЕ22-ОИ94-13-(1) от 14.10.2022 г. и изх. №РВЕ22-ОИ94-13-(2) от 14.10.2022 г. е изискано становище относно наличието на търсената със заявлението информация от главния архитект на Район „В.“ – Столична община и началник на отдел „УТКРКС“, Район „В.“ – Столична община.

С изх. № РВЕ22-ОИ94-14-4/17.10.2022г. районната администрация е уведомила заявителя, че е необходимо разрешение от трети лица, с което срокът за даване на отговор по запитване с вх. №РВН22-ОИ94- 13/11.10.2022г. е удължен с 14 дни.

На същата дата е изпратено уведомление с № Към №РВЕ22-ОИ94-13-(3), относно постъпилото заявление до М. М. М. и Т. М. М. – собственици на недвижим имот, представляващ жилищна сграда, еднофамилна с идентификатор: 68134.301.248.1 по ККР, с което е изискано писмено им съгласие/несъгласие за предоставяне на търсената от жалбоподателя информация.

В отговор е постъпило уведомление с № Към №РВЕ22-ОИ94-13-(5)/21.10.2022 г., в което е посочено, че единствените собственици на сграда М. М. М. и Т. М. М. не дават съгласие за предоставяне на информацията по всички изброени точки в искането за собствения им недвижим имот. Към уведомлението са приложени Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №53, том III, рег. №11273, дело №430 от 2005 г., вписан от Службата по вписванията с вх. Рег. №54476 от 26.10.2005 г., акт №102, том LLLVIII и дело № 40272, Скица на поземлен имот №15-184557-21.02.2022 г. и два броя пълномощно.

С Решение изх. №РВЕ22-РИ09-18/25.10.2022г, кметът на район В. на основание чл.37. ал.1, т.2 от Закона за достъп до обществена информация е отказал достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. №РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022г. Като мотиви за отказа административния орган е посочил, че третите лица, чиито интереси засяга исканият достъп изрично са отказали предоставяне на информация за жилищна сграда с административен адрес [населено място], [улица].

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице и в предвидения в закона срок. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма.

Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган като спор по този въпрос между страните няма.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ.

При проверката за допуснати при постановяването на отказа съществени нарушения на административнопроизводствените правила и за приложението на материалният закон-чл.146, т.3 и 4 АПК, съдът съобрази следното:

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

По отношение на информацията по т.1, т.2 и т.5 от заявлението, съдът намира, че същата касае действия на трети лица по евентуално внасяне в районната администрация за одобряване на строителна документация и документите по нея, които действия на вносителя не дават възможност да се състави мнение относно дейността на задължения по ЗДОИ субект - кмета на район „В.“. Достъп до тези данни, при условие, че има качеството на заинтересована страна в административното производство, жалбоподателят би могъл да реализира по реда на чл.12, ал.2 АПК.

По отношение на търсената с т.3 и т.4 от заявлението информация – данни относно обявяването от районната администрация на инвестиционно намерение, съдът намира, че тя касае дейността на задължения субект и дава възможност на жалбоподателя да си състави мнение във връзка с това по отношение на изпълнението

на задължението по чл.128, ал.2 ЗУТ.

Настоящият съдебен състав не споделя мнението, че с отказа на третите лица, чиито интереси са засегнати от искането, е осъществено приложеното от органа основание за постановяване на отказ по заявлението – чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, по следните съображения:

Съгласно чл.13, ал.4, вр.ал.2 ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, а такъв, съответно за законовата презумпция по § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ, е налице винаги, когато чрез исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

Мотивите на органа за постановения отказ са, че исканата информация засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставянето ѝ.

В случая е безспорно, че исканата информация се отнася до трето лице, поради което в съответствие с чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ органът е изискал писменото му съгласие. Изричният отказ на третото лице обаче не обуславя автоматично отказ за предоставяне на обществена информация. При неполучаване на съгласие от третото лице в срока по чл.31, ал. 2 или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице /ал.4/.

ЗДОИ регламентира две хипотези, при които исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, а именно: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, по чл. 17 от ЗДОИ, се изисква първо установяване че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци и второ да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците /арг. от чл. 17, ал. 3 във вр с ал. 2 от ЗДОИ/.

В случая, ответникът се е позовал на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, а по отношение на това приложено основание законът сам предвижда изключение от общия принцип с чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването на информацията. Съгласно §1 т.6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо

управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект. Следователно, с тази норма законодателят е създал оборима презумпция, че в тези случаи е налице надделяващ обществен интерес. Посочената презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. За съда е несъмнено, че чрез поисканата информация ще се повиши прозрачността и отчетността на дейността на районната администрация пред обществото, а и в мотивите към оспореното решение не са изложени никакви съображения, които да опровергават законовата презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес.

Решението за отказ не съдържа други мотиви, освен посочените, че информацията касае трето лице и че липсва неговото съгласие.

С оглед изложеното, процесното решение, в частта му касаеща т.3 и т.4 от заявлението следва да се отмени като ненадлежно мотивирано и издадено в противоречие с материалния закон и при нарушение на административнопроизводствените правила. Доколкото делото не може да се реши по същество, следва да се върне като преписка на органа, за постановяване на ново решение, при съобразяване с указанията по прилагането на процесуалния и материалния закон, дадени в мотивите към настоящето решение.

На основание чл.143 ал.1 АПК ответникът дължи възстановяване на направените в процеса разноски, които са доказани в размер на сумата от 10 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022 г. на кмета на Район „В.“ – Столична община, в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация по т.3 и т.4 от подадено от К. Т. Б. заявление № РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022 г.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган - кмета на Район „В.“ – Столична община за ново произнасяне по т.3 и т.4 от заявление №РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022г., подадено от К. Т. Б., при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на процесуалния и материалния закон, дадени в мотивите към решението, в 14-дневен срок от получаването му.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Т. Б. против Решение №РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022 г. на кмета на Район „В.“ – Столична община, в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация по т.1, т.2 и т.5 от заявление №РВЕ22-ОИ94-13/11.10.2022 г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. Т. Б., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Решението е окончателно и съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: